

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirligi24.net
mucaadebirligi@gmail.com
t.me/mucaadebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazeteSon
mucaadebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

10 Haziran 2026 S.115

Sıcak Yaz!

Ülke kaynayan kazan! Her cephede yoğun bir hareket, her yerde gerilim ve çatışma. İşçi eylemleri vites yükseltiyor. Bursa, Kocaeli, İzmir'de tekstil ve metal işçileri protestolar, iş bırakma eylemleri yapıyor. Fabrika önlerine çıkıyor, fiili "grev"ler yapıyorlar. (...) Ve bu şartlarda, bu Temmuz'da, NATO, dinci faşist iktidarın mabedinde, Ankara'da Saray'da toplanıyor! İşçi ve emekçilerin can derdinde, çocuklarını hayatta tutmak derdinde olduğu bu korkunç yıkım şartlarında, tüm dünyayı büyük bir yıkım savaşına sürükleyen emperyalist efendiler ve onların işbirlikçileri, kendi geleceklerini kurtarma planları yapmak için kanlı postallarıyla ülkemize geliyor.

Devamı 2. sayfada...

Zorunluluğun Çekiciyle Dövülen Çekirdek

Öğretmenler Anlaştı

Bu Savaş Düzenin Karnesidir

Grev, Ayaklanma, Sıkıyönetim

Genişletilmiş indirimli set kampanyası
Yeni Dönem Yayıncılık sitesinde devam ediyor:
www.yenidonemyayincilik.com

Sıcak Yaz!

Manşet

Ülke kaynayan kazan! Her cephede yoğun bir hareket, her yerde gerilim ve çatışma. İşçi eylemleri vites yükseltiyor. Bursa, Kocaeli, İzmir'de tekstil ve metal işçileri protestolar, iş bırakma eylemleri yapıyor. Fabrika önlerine çıkıyor, fiili "grev"ler yapıyorlar. İstanbul ve İzmir'de belediye işçileri adım adım greve yöneliyor, grev kararlarını asmaya başlıyorlar. Özel okul öğretmenleri her yerde dışı dışı mücadeleye devam ediyor. Maden işçileri dayanışma eylemleri ile sınıf hareketine salt yatay genişlik kazandırmıyor, derinlik de katıyor. Kamu işçilerinin sosyal hakları budanmaya devam ediyor. Fazla mesai ücretleri tırpanlanıyor.

Yalnızca işçiler değil, çiftçiler de isyanda. Karadeniz'de çay üreticileri, Anadolu'da ise buğday üreticileri, taban fiyatlara karşı öfkeli. Girdi maliyetleri altında ezilen yoksul ve küçük köylülük borç batağında. Açıklanan sefalet alım fiyatlarına karşı traktörlerle yolları kesiyorlar, ürünleri yollara döküyorlar. Burjuva medyada yer almayan bu haberler, yerel haber kaynakları ve sosyal medya üzerinden ışık hızıyla yayılıyor. Güncel tarım krizinin yakıcı ve yıkıcı etkileri, kent ile kır emekçisinin mücadele birliğinin zeminlerini güçlendiriyor.

Tabanda sendika şubeleri sorunlara karşı mücadele için harekete geçiyor, hazırlıklar yapıyor. Hem de burjuva sendikal bürokrasiye rağmen!.. Patron barikatlarını aşmak için önce sendikal ihanet bariyerlerini aşmak zorunda kalıyor işçiler. Taban örgütlerine, komite ve konseylere, mücadeleciler sınıf sendikalarına yönelmek, güçleri oralarda birleştirmek günün yakıcı görevi haline geliyor.

İş cinayetleri tam bir "sessiz savaş". İnşaat, maden, motokurye, tersane... Günde ortalama 5-6 işçi, "kaza" dedikleri cinayetlere kurban gidiyor. Artık mücadele, işçilerin hayatlarını savunma savaşı haline alıyor.

Dinci faşist iktidarın TÜİK üzerinden ücret artışına ket vurma oyunu tam gaz devam ediyor. Resmi ağızlar ve burjuva örgütleri pişkin pişkin konuşuyor: "Bu Temmuz'da ara zam yok"! Haliyle pek çok kesimde gerilim artıyor, Temmuz, eylem sıcaklarıyla birlikte geliyor.

Ve bu şartlarda, bu Temmuz'da, NATO, dinci faşist iktidarın mabedinde, Ankara'da Saray'da toplanıyor! İşçi ve emekçilerin can derdinde, çocuklarını hayatta tutmak derdinde olduğu bu korkunç yıkım şartlarında, tüm dünyayı büyük bir yıkım savaşına sürükleyen emperyalist efendiler ve onların işbirlikçileri, kendi geleceklerini kurtarma planları yapmak için kanlı postallarıyla ülkemize geliyor. "Halkların Katili NATO'yu Dağıtalım" belgisi, şimdi bütün emekçi kesimlerin ortak duygusunu ifade ediyor.

İki karşıt dünya, hayatta kalabilmek için birbiriyle savaşan iki düşman kamp, Temmuz'da kılıçları çekiyor. Bu yaz gerçekten çok sıcak geçecek.

Zorunluluğun Çekiciyle Dövülen Çekirdek: KDHC-Çin-Rusya

Editör

Tarih, burjuva ideologlarının ve onların kalemşörlerinin iddia ettiği gibi saray kulislerinde, diplomatik nezaket protokollerinde ya da emperyalist merkezlerin yapay "denge" denklemlerinde biçimlenmez, masa başı planlarıyla yazılmaz.

Tarih, sınıflar mücadelesinin acımasız yasalarıyla, nesnel zorunlulukların dayattığı çatışma hatlarında zorlu mücadelelerle ve gerçek güç ilişkilerine göre şekillenir.

Binlerce farklı iradenin çatışmasının sonucu ve bileşkesidir o. Dahası, niyet ve iradelerden bağımsız, çoğu zaman niyet ve iradelere rağmen, nesnel yasaların karşı konulmaz buyruğuna göre gelişir. Bu yüzden nice "büyük devlet adamı", söylem ve amaçlarının tam tersi doğrultuda hareket etmek zorunda kalmıştır! O nedenle görünene, söylemlere değil, gerçekte gelişmekte olana bakmak gerek.

Çin Devlet Başkanı Şi Cinping'in yedi yıllık bir aradan sonra Pyongyang'a yaptığı resmi ziyaret ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti (KDHC) lideri Kim Jong-un ile gerçekleştirdiği stratejik buluşma, burjuva basını tarafından "hassas dengeler", "nükleer silahsızlanma pazarlıkları" ya da "bölgesel nüfuz savaşları" gibi sığ, gerici kavramlarla ambalajlanarak kitlelere sunuluyor. Oysa emperyalist çürümenin dünyayı yeni bir küresel yangına sürüklediği bu tarihsel kesitte, Pyongyang semalarında dalgalanan bayraklar, basit bir diplomatik iş birliğinin

ötesinde, **emperyalizme ve faşizme karşı örülen küresel barikatın çelik çekirdeğini** dostu düşmana ilan etmektedir.

Uluslararası arenada tam da yukarıda bahsettiğimiz gibi, tarihin o amansız yasalarına göre, gözlerimizin önünde bir ittifak şekilleniyor. On yılı aşkın süre önce, o zaman Rusya-Çin ikilisi özelinde bu tarihsel eğilim ve gelişmeye dikkat çekmiş, şekillenmekte olan yapının dünya devrimine muazzam olanaklar sunduğuna işaret etmiştik. Gelişmeler bu öngörümüzü doğrulamakla kalmadı, onu aştı. Rusya-Çin-Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti (Sosyalist Kore) arasında son yıllarda gelişen ilişkiler işte budur. Antiemperyalist, antifaşist bir cephenin çekirdeği böyle şekilleniyor. Diğer sosyalist ülkeler ve halkçı iktidarlar, tam ilhak politikasına direnen bir dizi ülke bu çekirdeğin etrafında bir araya gelmeye başladı.

Bugün KDHC-Çin-Rusya arasında somutlaşan stratejik ortaklık, konjonktürel bir çıkar ittifakı ya da masa başında kurgulanmış bir taktik oyun değil. Yaşamın kendisi bu üç gücü ortak bir direnç hattında buluşmaya zorluyor. Karşımızdaki gerçeklik yalın: Burjuva düzen tarih sahnesinden kendi isteğiyle, barışçıl yollarla çekilmeyecek. Emperyalizm çöküyor ve çökerken dünyayı da beraberinde götürmek istiyor. Tarihsel ömrünü tamamlamış olan emperyalist mali sermaye, eğer dünyayı tamamen ele geçiremezse, onu yakıp

yıkmanın hazırlıklarını yapıyor. İşte bu yıkıcı, barbar kinetik ivmeyi durdurmak, **insanlığı bu çürümeden kurtarmak için muazzam bir ağırlık merkezine, bir çekim kutbuna ihtiyaç var.** Bugün zorunluluğun ağır örsü altında şekillenen odak noktası budur.

Bu eksenin çekirdeğini oluşturan üç gücün içsel dinamiklerine baktığımızda, onları yan yana getiren nesnel zemin daha net anlaşılacaktır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, emperyalist kuşatmaya, ağır ambargolara ve her türlü ideolojik dezenformasyona rağmen bayrağını yere indirmemiş köklü bir sosyalist ülkedir. Kore İşçi Partisi önderliğindeki **KDHC, işçi sınıfının ve emekçi halkın örgütlü gücüne dayanarak, emperyalizmin askeri zorbalığına karşı sarsılmaz bir kale olarak durmaktadır.** Çin Halk Cumhuriyeti ise Marksist literatürün ışığında bir "geçiş ekonomisi" olarak tanımlanmalıdır. Sınıflar mücadelesinin ülke içinde ve uluslararası alanda tüm şiddetiyle sürdüğü Çin'de, bugün sosyalist güçler ülkeyi kararlı bir biçimde sosyalizmin inşasına yöneltmektedir. Emperyalizmin Çin'i kapitalist sisteme tamamen entegre etme ve uydulaştırma hülyaları, ÇKP içindeki devrimci damarın ve halkın direnciyle boşa çıkarılmaktadır. Rusya Federasyonu ise niteliksel olarak kapitalist bir ülke; ancak bugünkü Rusya, Sovyetler Birliği'nin, yani yetmiş yıllık sosyalist geçmişin, devasa iktisadi altyapının, kolektif üretim kültürünün ve toplumsal-kültürel düzeyin tüm mirasını ve etkisini üzerinde taşıyor. Emperyalistler, kapitalizm yoluna giren Rusya'daki bu "sosyalist dokuyu" görmüş, Hudson Enstitüsü'nün raporuna yansdığı gibi, tek çı-

kar yolun Rusya'nın un ufak edilmesi, parçalanması, sosyalizmin tüm kalıntılarının kazınması olduğu sonucuna varmıştır. Bu yüzden de tüm konumlanışı Rusya'nın parçalanması ve yok edilmesi üzerine. Bu nesnel tehdit karşısında Rusya, hayatta kalabilmek için gittikçe daha kararlı bir antiemperyalist ve antifaşist konum alıyor.

Bu üç gücün nükleer silahlar da dahil olmak üzere askeri açıdan muazzam bir tahkimata sahip olması, emperyalist haydutların doğrudan bir topyekun savaşa cüret etmesini şimdilik engelliyor. Tam da bu yüzden emperyalizm, Ukrayna'da, Kore sınırında ve Tayvan'da vekil örgütler ve uydulaştırılmış kukla rejimler aracılığıyla saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Burjuva medyanın Şi Cinping'in Rodong Sinmun gazetesindeki makalesine atıfta bulunarak "hassas dengeler" araması tam bir aymazlık. Şi'nin makalesinde vurguladığı "hegemonya ve güç siyasetine, militarizmi canlandıracak ve bölgesel istikrarı tehdit edecek her türlü plan ve eyleme karşı ortak duruş" çağrısı, diplomatik bir manevra değil, açık bir antiemperyalist cephe deklarasyonu. Washington-Seul-Tokyo ekseninin Asya-Pasifik bölgesinde NATO benzeri saldırgan yapılar kurma girişimlerine, militarist Japon faşizminin küllerinden yeniden doğurulma çabalarına karşı verilmiş bir yanıt.

Keza, emperyalistlerin iki günde bir ısıtıp piyasaya sürdüğü "Kore Yarımadası'nın nükleer silahlardan arındırılması" masalı, bizzat yaşamın kendisi tarafından çöpe atılmış bulunuyor. KDHC liderliğinin net bir biçimde ifade ettiği gibi, KDHC'nin nükleer silahlı devlet statüsü ne bir pazarlık konusudur ne de geri adım atılacak bir çizgidir. Bu nükleer güç,

emperyalist atom bombalarına karşı ezilen halkların, sosyalist anavatanın ve dünya proletaryasının elindeki meşru bir kalkan, antifaşist cephenin caydırıcı askeri gücüdür. Nitekim Eylül 2025'te Pekin'deki antifaşist zafer yürüyüşünde Şi Cinping, Vladimir Putin ve Kim Jong-un'un omuz omuza verdiği fotoğraf, emperyalizminin uykularını kaçıran o tarihsel hakikatin somut bir resmidir.

Bu üçlü ittifak antifaşist cephenin kurumsal ve askeri çekirdeğidir, ancak cephenin kendisi bundan çok daha geniş. Bu cephenin esas gövdesini, asıl motor gücünü dünya işçi sınıfı, emekçi kadın hareketleri, devrimci gençlik örgütleri ve emperyalist boyunduruğa karşı direnen ezilen halklar oluşturuyor. Küba'dan Vietnam'a, Venezuela'dan Nikaragua'ya, Afrika'nın antiemperyalist iktidarlarına kadar uzanan küresel sosyalist ve halkçı güçler bu barikatın asli unsurlarıdır. Dahası, emperyalizmin tam ilhak ve sömürgeleştirme politikalarına teslim olmak istemeyen, ulusal egemenliğini korumaya çalışan bir dizi ülke de şu ya da bu oranda bu antiemperyalist kutba yaklaşmakta, kıyısında köşesinde yer almakta.

KDHC-Çin-Rusya eksenini, işte bu devasa antifaşist, antiemperyalist potansiyelin etrafında kenetleneneceği, emperyalist saldırganlığı kırarak olan ana dalgadır.

Onların nükleer gücü ve askeri-ekonomik direnci, emperyalist canavarın pençelerini bağlamakta; böylece daha küçük ulusların nefes alabilmesini, Latin Amerika'dan Afrika'ya kadar devrimci ve demokratik hareketlerin örgütlenebilmesini sağlayan hayati bir stratejik derinlik sunmaktadır.

Maden İşçileri Yeniden Ankara'da

Geçtiğimiz Nisan ayında gerçekleştirdikleri yalınayak yürüyüşün ardından üç bakanlığın garantörlüğünde alacaklarının ödeneceğine dair söz verilen Doruk Madencilik işçileri, taahhütlerin yerine getirilmemesi üzerine yeniden Ankara'ya yürüyüşe geçti.

Bağımsız Maden-İş Sendikası öncülüğünde 1 Haziran'da yeniden yola çıkan işçiler, 4 Haziran günü Ankara'daki Yıldızlar SSS Holding binası önüne geldi.

Ancak Beypazarı'ndan yola çıkan işçilerin büyük bölümü, polis ve jandarmanın güvenlik barikatları nedeniyle Ankara'ya ulaşamadı, yaklaşık 105 madenci Ankara'ya girişte abluka altına alındı.

Barikat önünde konuşan Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır "Biz buradan yürüyeceğiz, çünkü 3 bakanın önünde bu işçilere 15 Mayıs'ta ödeme yapılacağı sözü verildi. Bugün 4 Haziran, 20 gün geçmiş. Bu bariyerlerin bize değil aslında o patrona kurulması lazım. Biz işçilerin tüm hakları ödeninceye kadar direnişimizi sürdüreceğiz" dedi.

Tüm engellemelere rağmen farklı yollarla Ankara'ya ulaşmayı başaran yaklaşık 36 maden işçisi ve sendika temsilcisi de, Yıldızlar SSS Holding binası önünde toplanarak oturma eylemi başlattı.

Holding önünde toplanan işçilerle dayanışma için çok sayıda siyasi parti lideri ve milletvekili eylem alanına geldi. Ardından sendika yöneticileri, avukat ve işçilerden oluşan bir heyet görüşmeye girdi.

Eylemin holding önünde kararlılıkla büyümesi üzerine akşam saatlerinde şirketten sürpriz bir hamle geldi. Bazı işçilerin hesaplarına paraların yatmaya başladığı bildirildi.

Hesaplara paraların "kısmen" yatırılmaya başlanması, alandaki kararlılığı bozmadı. Geçmişte de benzer adımlarla eylemin zayıflatılmak istendiğini belirten işçiler, sadece bir kısım işçinin değil, 180 maden emekçisinin tamamının kıdem ve ihbar tazminatı, ödenmeyen maaş ve doğum/kaza yardımı gibi tüm hakları eksiksiz kuruşu kuruşuna yatana kadar Yıldızlar SSS Holding önünden ayrılmayacaklarını ilan ettiler.

Bağımsız Maden-İş Sendikası avukatlarından Mürsel Ünder görüşme sonrasında yaptığı açıklamada işçilerin maaş, tazminat, fazla mesai ve diğer haklarına ilişkin alacaklarının büyük bir kısmının yatırıldığını fakat eksiklikler olduğunu, bazı iş-

çilerin ödemeye dahil edilmediğini, bazı işçilerin haklarının eksik yatırıldığını belirtti. Burada net bir hesap yapılmadığını çünkü işçilerin büyük çoğunluğunun polis engeli nedeniyle Beypazarı'ndan gelemediğini söyleyen Ünder, gerek ödemelerin netleştirilmesi gerekse yapılan görüşmenin işçiler tarafından değerlendirilmesi için Beypazarı'na döneceklerini, işçilerin yapacağı toplantının ardından verdikleri karar sonrasında açıklama yapılacağını ifade etti. Ünder, işçilerin tüm hakları ödeninceye kadar eylemi sürdürmekte kararlı olduklarını da belirtti.

4 Haziran gecesi geç saatlerde Bağımsız Maden-İş Sendikası sosyal medya hesaplarından "Kazandık!" başlığıyla yaptığı paylaşımında "Doruk Madencilik direnişimiz zaferle sonuçlanmıştır. Madencilerin tazminatları, yıllık izinleri, TİS farkları, yasadışı zorunlu ücretsiz izinde geçen sürelerin ücretleri işçilerin hesaplarına yatırılmıştır. Hesaplamalarda eksiklik veya yanlışlık tespit edilme ihtimaline karşı sendikamız, bakanlık ve şirket arasında takip eden süreçteki işleyecek mekanizma tanımlanmıştır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın sürdürdüğü sendikal haklara ve zorunlu ücretsiz izin uygulamasına ilişkin teftişin sonucunda ortaya çıkabilecek fazladan hakların da şirket tarafından itiraz edilmeksizin ödeneceği konusunda kesin mutabakata varılmıştır. Hiçbir söze kanmadık, yalnızca irademize ve dayanışmaya inandık. Bizimle yürüyen halkımıza, madenci dostlarına teşekkür ederiz. Birlikte direndik, birlikte kazandık!" denildi.

Öğretmenler Anlaştı

2025 yılına ilişkin telafi amacıyla, Türk öğretmenlere o yıl alınan son brüt maaş tutarında 2 ek maaş ödemesi yapılacaktır.

Öğretmenlere her yıl, 2026 yılı için net 1.200 Euro değerinde 'Sodexo tipi öğretmen kartı' verilecek. Bu tutar 2027 ve 2028 yıllarında %5 oranında arttırılacaktır.

Öğretmenin haklı neden veya geçerli sebep bulunmaksızın iş sözleşmesinin feshi halinde, işe iade davasının öğretmen lehine sonuçlanması şartına bağlı olarak, 16 aylık ücret tutarında ek bir tazminat ödenmesi öngörülmektedir.

Özel İtalyan Lisesi öğretmenleri yaptıkları açıklamada "Biz öğrencilerimizi çok özledik... Sınıflarımızdaki o hayat dolu enerjiyi, birlikte kurduğumuz hayalleri, paylaştığımız her dakikayı çok özledik. Biz öğrencilerimize adaleti, dürüstlüğü ve hak aramayı sadece kitaplardaki sayfalarından okuyamazdık; gerektiğinde yan yana durarak, birbirimizin elini tutarak direnmeyi, umut etmeyi onlara göstermek zorundaydık" diyerek duygularını ifade etti.

Öğretmenler açıklamanın ardından öğrencilerine kavuşmanın sevinçini yaşadı.

İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Özel İtalyan Lisesi'nde "maaş ve iş bölümünde eşitlik" talebiyle 123. gündür süren grev, 4 Haziran itibarıyla sonlandırıldı.

Tez-Koop-İş Sendikası üyesi öğretmenler okul önünde basın açıklaması yaparak okul yönetiminin anlaşmayı imzalaması sonucu grevin anlaşmayla sonuçlandığını söyledi.

Maaşlarına euro olarak 2026 yılı için %25, 2027 ve 2028 yılları için ise %5'lik artış sağlanan öğretmenler "Direne direne kazandık" dedi.

Anlaşmanın maddeleri ise şöyle:
"Maaş karşılığı haftalık 40 ders üzerinden düzenlenen sözleşmeler 20 ders üzerinden düzenlenecek.

20 ders saatinin üzerinde yapılacak dersler ek ders ücreti olarak ödenecek.

Nöbet görevi için haftalık 4 saate kadar ek ders ücreti ödenecek.

Her bir referans yılının Aralık ayında (2026, 2027 ve 2028), öğretmenlere son alınan maaşa kıyasla %25 daha yüksek tutarda ek bir maaş (13. maaş) ödenecek.

Genişletilmiş indirimli set kampanyası
Yeni Dönem Yayıncılık sitesinde devam ediyor

- Her sete 1 adet Önsöz hediye
- 1000 TL ve üzeri alışverişlerinizde ücretsiz kargo

<https://www.yenidonemyayincilik.com/setler/>

Dünya Seti

~~1.577 ₺~~
950 ₺

Set Alana
Önsöz
Hediye

Edebiyat Seti

~~1.996.0 ₺~~
1200 ₺

Set Alana
Önsöz
Hediye

Leninist Seti

8 Sayı

~~850 ₺~~
510 ₺

Set Alana
Önsöz
Hediye

Sendikal Mücadele Yargılanamaz

DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası, yöneticileri ve üyeleri ile birlikte çok sayıda devrimcinin 3 Şubat'ta gözaltına alınarak tutuklanmasının 4. ayında, Kadıköy Süreyya Operası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

5 Haziran günü yapılan eylemde "İnadına Sendika İnadına Limter-İş", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı.

Açıklamaya İşçi Emekçi Birliği, Mücadeleci Sendikalar, DİSK ve çok sayıda siyasi kurum da katılarak destek verdi.

DİSK adına söz alan Asalettin Aslanoğlu, kapitalizmin mücadele eden güçleri sessiz bırakmak istediğini belirterek "Sendikacı olarak işçi sınıfının mücadelesine sahip çıktıkları, iş cinayetlerine karşı ses yükselttikleri, sömürüye dur dedikleri, mücadele ettikleri için dostlarımız, yoldaşlarımız 4 aydır tutuklu" diyerek mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi.

İşçi Emekçi Birliği adına konuşan Aydın Yiğit, tutsak sendikacıların hayatını işçi sınıfına adadığını ifade ederek, "Bu çizgiyi susturmak için arkadaşlarımızı içerde tutmaktalar. İşçi sınıfına savaş ilan etmişlerdir. Direniş çizgisini yükseltmeliyiz. Bu çizgi Bilgi Üniversitesi'ndeydi, kadınların, gençlerin direnişindeydi. İkinci çizgiyi yükseltecek yoldaşlarımızı geri alacağız" dedi.

Mücadeleci Sendikalar adına konuşan KATAŞ-SEN Başkanı Şahin Başaraner, Limter-İş Sendikası yöneticileri ve üyelerinin 4 aydır tutsak olduğunu, daha önce de defalarca gözaltına alınıp tutuklandıklarını hatırlatarak "Kamber'i zaten sabah akşam alırdınız. Devrim'i ne zaman görsek gözaltında ya da cezaevindeydi.

Diğer yoldaşlarımız da bu mücadelenin birer parçasıdır. Bizler, işçi sınıfının çıkarlarından başka bir çıkarı savunmayanlarız. İşçi sınıfına dayatılan açlık, yoksulluk, kuralsız çalışma, insanlık dışı çalışma, yaşamdan kovulma denen şeyin karşısında durduğumuz için. Sermayenin işbirlikçileriyle, patronlarla, uluslararası sermayeyle ve onun siyasi ayaklarıyla uzlaşmadığımız için bunları yaşıyoruz. Dün Başaranları gözaltına alanlar, tutuklayanlar, Gaziantep'te tekstil işçilerini örgütlediği için 3 ayda bir gözaltına alan, 6 ayda bir tutuklanan Mehmet'i tutuklayarak mücadelenin dışında mı bıraktınız. Mehmet serbest bırakıldı, madencilerin yanındaydı. Yine patronlara, yine siyasetçilere, yine siyasi iktidara, bakanlarına dedi ki, 'Biz buradayız, biz yan yanayız.' Bu memleketin İçişleri Bakanı yıllar önce dedi ki 'Bin tane operasyon yaptık.' Biz bu ülkenin işçi sınıfına inanmış, onun kurtuluşu için mücadele eden sendika temsilcileri olarak on bin tane operasyon gördük." diyerek "Bizleri mi teslim alacaksınız?" diye sordu.

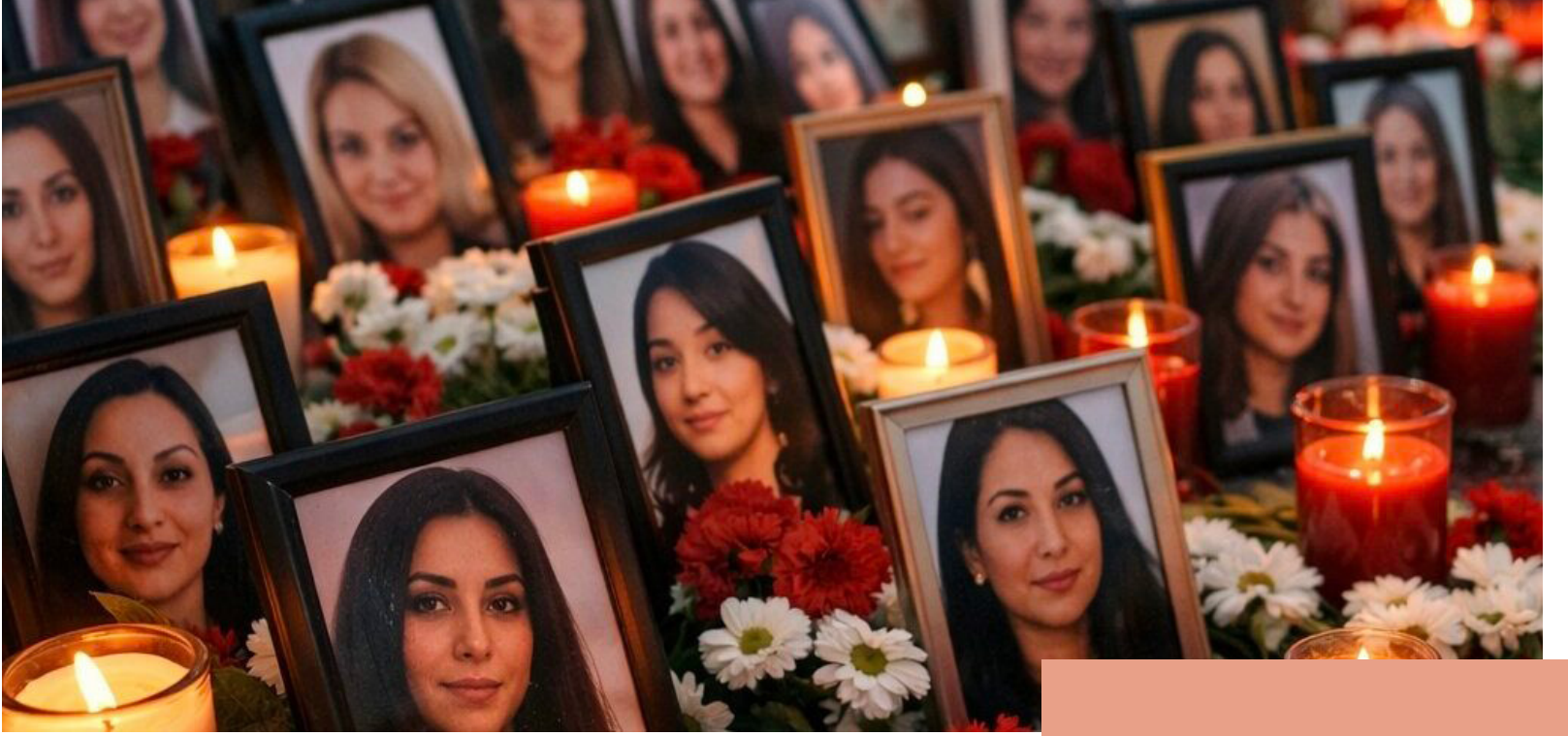
Basın metnini okuyan Limter-İş üyesi Erhan Güler, tutuklama saldırısıyla cezalandırılmak istenenin yalnızca sendikacılar değil, işçi sınıfının örgütlü mücadele iradesi olduğuna belirterek "Nitekim geçen dört ay boyunca işçi sınıfı mücadeleden vazgeçmemiştir. Madenlerde, tersanelerde, depolarda ve fabrikalarda emekçiler insanca yaşayacak ücret, güvenli çalışma koşulları ve sendikal haklar için mücadele etmeye devam etmiştir. Dört bir yanında büyüyen işçi eylemleri emeğin sesinin susturulmadığını bir kez daha göstermiştir. Tam da bu nedenle sendikacılar cezaevinde tutulmaktadır." dedi.

Hukuksuzluğun sürdüğünü ifade eden Güler, Kanber Saygılı'nın ilk duruşmasının 28 Temmuz 2026 tarihinde görüleceğini hatırlatarak, diğer tutsak sendikacıların hala iddianamelelerinin hazırlanmadığına dikkat çekti.

Güler sözlerini "Bu sesi susturamayacaksınız. Çünkü haklı olan biziz, üreten biziz, çoğunluk olan biziz. Ve er ya da geç kazanacak olan da biz olacağız. Bir kez daha çağrımızı yineliyoruz; İleri Devrim Yurtsever, Kanber Saygılı, Aydın Kılıçdere, Beycan Taşkıran ve Kenan Hesas derhal serbest bırakılsın! Yaşasın işçi sınıfının örgütlü mücadelesi" diyerek tamamladı.

Bu Savaş Düzenin Karnesidir!

Tilda Seyhun

160; savaş hızla dönüyor. Öldürülen kadınların sayısını hatırlamak ve hatırlatmak için kadınların belleğine yaşayabilmenin mücadelesini kazıyor. Türkiye’de kadınlar, isimleri sayfalar boyu uzayıp giden kadın cinayetleri listelerine birer ikişer eklenirken kadınları ve çocukları korumak, yaşatmak ve güvenli alanlar inşa etmekle yükümlü olan devlet kurumları bilcümle dizilmiş kadınlara evleri, sokakları, kamusal alanları dar etmenin yollarını arıyor.

Arzu 1,5 yıl önce evlenmişti. Evli olduğu erkek 2 haziranda onu başına sopayla vurarak katletmeseydi 27. yaşını görebilirdi. Birkaç saat sonra Müjde, Bursa’da oğlunun gözü önünde evli olduğu erkek tarafından katledilecekti. Derya Elazığ’da boşanmak istediği Mehmet Çelik tarafından öldürüldükten hemen sonra Bursa’da Ayşe oğlu tarafından defalarca bıçaklanarak öldürüldü. Dilovası’nda evli olduğu erkeğin öldürdüğü bir kadının cansız bedeni sokak ortasında uzanıyordu.

Ankara’da 3 yaşında bir çocuk, evli olduğu kadınla tartışıp elindeki bıçakla onu rehin alan babasının diğer elinde yükseklik-

te sallanıyor. Antep’te 7 yaşında bir kız çocuğu da şiddet gördüğü babasının elinde saçları, bir motosiklette sürüklenerek gidiyor. Anayasa Mahkemesi’nin süresiz nafaka düzenlemesine ilişkin iptal kararı vermekle meşgul olduğu bugünlerde kadınlar ve çocuklar üç kuruşluk nafakaya dahi erişemedikleri için şiddet dolu evlerde yaşamak zorunda bırakılıyor.

Kadın cinayetlerinin şüpheli kadın ölümlerini geçtiği bu düzende Mayıs ayında en az 16 kadın öldürüldü, 33 kadının ise ölümü şüpheli olarak kayda geçti. Yüksekten düşmenin, intihar etmenin, kazayla ölmenin bir ölüm nedeni olarak kayda geçtiği birçok kadın cinayetinde araştırma yapıldıkça kadınların öldürüldüğü gerçeğinin açığa çıkması gösteriyor ki kadın ölümlerini “şüpheli” bırakmak ölümlerin üstünü örtmektir. Faillerin ceza almadan yaşayabildiği bu düzende yeni kadınların ve çocukların öldürülmesi demektir. Öncesinde defalarca kez karakola giden, şikâyetle bulunarak yardım talep eden kadınların en çok evlerindeki erkekler tarafından öldürüldüğü bir ülkede 2026’nın ilk 6 ayında katledilen en az 160 kadının ölümünde failleri cesa-

Türkiye’de kadınlar, isimleri sayfalar boyu uzayıp giden kadın cinayetleri listelerine birer ikişer eklenirken kadınları ve çocukları korumak, yaşatmak ve güvenli alanlar inşa etmekle yükümlü olan devlet kurumları bilcümle dizilmiş kadınlara evleri, sokakları, kamusal alanları dar etmenin yollarını arıyor.

retlendiren devletin ortaklığı var demektir.

Her gün birkaç kadının öldürüldüğü, kadınların çoğunlukla güvencesiz, düşük ücretle, kötü koşullarda yaşamak zorunda bırakıldığı bu çürümüş düzende yaşamak için mücadele etmek zorundayız. Kadınların ezilmesinden güç bulan, emeklerini sömürerek zenginleşen, kölece ve bedava yaşamları boyunca ev içinde çalıştıran erkek egemen düzenin karnesi, her gün öldürülen kadınların sayacında yazıyor. Öldüren düzeni yıkmak için örgütlen!

Grev, Ayaklanma, Sıkıyönetim

Nisan ayında Bolıvyada başlayan madenci grevi, kısa sürede yerlileri ve diğer yoksul kesimleri de içine alarak büyüdü. Yollar işgal edildi, hayat durduruldu. İşçi ve emekçi halkların karşısında duramayan hükümet ise çözümünü "sıkı yönetim" ilan etmekte buldu.

İşçilere karşı, yükselen devrimci ayaklanmalara karşı mücadelede burjuvazi asla sınır tanımaz ve kendi kanunlarını da tanımaz, esnetmek için her yolu bulur. Var olan "sıkı yönetim" kanunu yeterli gelmeyince Bolıvy meclisi, OHAL kanununda yer alan "yasal sınırları" kaldırmak için oy kullandı ve Mayıs ayı sonunda iktidar "genel greve karşı orduyu kullanma" hakkına da kavuştu. Normalde Anayasada yer alan OHAL, başkanın hakları askıya alma ve devlet güçlerini serbest bırakma konusunda ne kadar ileri gidebileceğine sınır getiriyordu. Ancak sıkı yönetim öncesinde de ayaklanmacılara karşı saldırının dozunu alabildiğince yükseltmişti. Yalnızca 18 Mayıs günü binlerce asker ve polisle La Paz'da şafak öncesi operasyonlar düzenledi, yalnızca o gün 127'den fazla kişiyi gözaltına aldı, 25 sendika lideri hakkında terör suçlamasıyla tutuklama emri çıkarıldı. 23 Mayıs'ta 3.000 kişilik bir polis-asker operasyonu ile La Paz-Oruro otoyolunu zorla açmaya çalıştı. Ancak yerli Aymara toplulukları onları durdurdu. Bu grev sırasında 7 kişi öldü, 23 kişi yaralandı ve 321 kişi tutuklandı...

Sıkı yönetimin kabul edildiği 28 Mayıs itibarıyla ablukalar altı bölgede 66 noktaya yayıldı. Bolıvyanın anayasal başkenti Sucre, ablukalarla izole edildi. Süreç içinde ülke çapında sayısız yürüyüş ve miting de gerçekleşti. La Paz'daki sürücüler yakıt kıtlığı, katkılı benzin ve hükümetin taahhütlerinin çiğnenmesi nedeniyle süresiz grev ilan etti, yolcuların ve kargoların El Alto Uluslararası Havalimanı'na girişi ve çıkışları da engellendi.

Elbette ABD emperyalizmi bu gelişmelere kayıtsız kalmaz, "arka bahçesi" Latinlerde böylesi bir başkaldırının yükselmesine, işbirlikçi iktidarın devrilmesine göz yumamazdı. ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio hızla eski söylemleri sürürlüğe soktu ve ayaklanmacı

halkları, onlara destek verdiği açıklayan eski başkan Morales'i "suçlu ve uyuşturucu kaçakçısı" ilan ederek "Bolıvyanın meşru anayasal hükümetini açıkça desteklediğini" ilan etti. Bildik hikayeler.

Bunun yanı sıra Latinlerdeki diğer işbirlikçi hükümetler de (Arjantin, Şili, Kosta Rika, Ekvador, Guatemala, Panama, Paraguay ve Peru) Bolıvy hükümetini desteklediklerini açıklamıştı. Ancak Kolombiya Cumhurbaşkanı Gustavo Petro durumu "halk ayaklanması" olarak nitelendirince, Kolombiya Büyükelçisi hızla sınır dışı edildi.

Bir not ekleyelim: Bolıvy, dünyanın en büyük lityum rezervlerinden birine sahip. Ayrıca kalay, gümüş, çinko, bakır ve doğal gaz açısından da zengin.

kolaylaştırırdı; Venezuela'da Maduro'ya karşı yapılan senaryonun bir benzeri...

Ancak 66 yaşındaki Morales'i iktidara taşıyan yerli halklar, aynı şekilde onu koruyordu. Binlerce yerli halk ve köylü tarafından korunuyor. Morales, "Bu seferberliği tetikleyen şey açıktır" diyor ve OHAL uygulamalarının halkın geri adım atmasını sağlamayacağını dile getiriyor. Yeni seçimler yapılmasını öneren Morales seçimlere katılmayacağını, ancak "yine de önderlik ettiğim siyasi harekete eşlik etme sorumluluğu" olduğunu vurguluyor.

Haziran'ın ilk haftasında binlerce işçi El Alto'dan Boliviya'nın devlet kurumlarının merkezi olan La Paz'daki Plaza Murillo'ya yaklaşık 25 kilometrelik bir yürüyüş gerçekleştiren Boliviya İşçi Sendikaları Merkezi (COB), Başkan Paz'ın istifasını talep etti ve neo-sömürgeci devleti yeniden kurma girişimini protesto etti. Bu esnada ülkenin 6 bölgesinde 80 yol barikatla kapatılmış durumda idi. Kara ulaşımının aksaması, La Paz ve El Alto'da gıda kıtlığına ve fiyat artışlarına neden oldu, yakıt kıtlığı nedeniyle sürücüler, yakıt tedarikinin derhal dağıtılmasını talep etmek için bağımsız yol barikatları kurdu.

Boliviya halkları bu emperyalist sömürüden kurtulmak için işçisiyle, öğrencisiyle, köylüsü ve Ayamara yerlileri ile birlikte omuz omuza dövüşmeyi sürdürmeli, kendi iktidarlarını kurmalıdır.

Boliviya Devlet Başkanı Rodrigo Paz, Boliviya'nın lityum ve nadir toprak rezervlerini yabancı sermayeye açmak için yeni lityum ve hidrokarbon yasaları taslağı hazırlamaya girişti; veri merkezlerine ve altyapısına yatırım yapmaları için ABD teknoloji şirketlerini (Tesla, Amazon ve Oracle dahil) ülkeye çekmek için çaba sarf ediyor. Ve Boliviya yerli halkı ve işçi sınıfı, bu kaynakların sömürülmesini hala engelleyebilecek güçte ve konumda. Bu nedenle de hedef tahtasında olmaya devam ediyor.

Paz, göreve geldiği ilk günlerden itibaren büyük toprak sahiplerinin küçük çiftçilerin ve

yerli toplulukların topraklarını ele geçirmesini kolaylaştırma, madenleri açma, altyapıyı yabancı sermayeye devretme çalışmalarına başladı ve bunun için önce güvenlik aygıtını güçlendirmeye başladı, şimdi de hedefinde yerli halkın ve işçi sınıfının direnişini kırmak var.

Halkın örgütlü mücadelesini kırmak için Başkan Paz, 2016'ya kadar 13 yıl boyunca Boliviya'yı yöneten ilk yerli başkan Evo Morales'i "ayaklanmayı yönetmek"le suçladı. Ne de olsa Morales hakkında ABD'nin "uyuşturucu operasyonu" nedeni ile tutuklanma kararı vardı. Morales'in tutuklanması, ayaklanmacıların bastırılmasını ve geri çekilmesini

